

Heidelberg, 13 décembre 1600.

/ Illustrissimo et Reverendiss. D. Roberto Bellarmino S. R. E. Presbytero Cardinali, etc. Domino suo Clementissimo Justus Calvinus S.

Tu vero ille es, Roberte Bellarmine, Cardinalis Illustrissime, quem colit, et veneratur anima mea, quem diligit et exoptat cor meum. Tu es, qui animam hanc vindicasti a morte, et plusquam Cimmeriis tenebris obrutam, divinae veritatis fulgore, secundum Deum, colu-
 5 lustrasti. Tibi vota faciam, tuumque immortale nomen perpetuis laudibus celebrabo. Ecquid hoc est, inquis? quem insperatum Paeanam audio? quis peregrino celeusmate acclamat? Ego ego sum, Roberte Bellarmine, dulce solatium meum, amica quies mea. Ego sum magnus debitor tuus. Si gratiam inveni in oculis tuis, praebe aures tuas, percipe magnam Dei, audi excellentissimos fructus laborum tuorum. Ecce sedebas quondam, et medicinam parabas aegris, quos vel tartareae locustae a Iohanne praesignificatae, falsorum dogmatum auleis
 10 laeserant, vel hydrops falsae sapientiae inflarat, vel levis superbiae aura ex area Ecclesiae proiecerat. His medicinam disputationibus tuis parabas, atque in vulgus prolatam cunctis propinabas. Sed vide ingratos homines. Alios vis morbi obstupefecerat, alios desperatione acquirendae sanitatis abalienaverat, alios furor ad proculcandum pharmacum incitaverat. Mihi quid accidit, aegrorum infirmis-
 20 simo? Propinatur eadem librorum tuorum medicina. Rideo, ut assuetus eram, et tamen periculi faciendi causa admitto eam, lectioneque imbibo. Hic, quod aegris quibusdam accidere solet, pharmacum primo commovet animum, ac resultum quaerit. Postmodum aliquandiu retentum
 25 occulta virtute interius cum morbo conflictu habito, sudorem toto corpore excitat. Quod ubi sensi, tum demum gravissima me lue infectum, totaque cura ad frequentandum antidotum opus esse animadverti. Eoque facto maiores in dies vires colligere, et tandem, benedicente Domino, integram sanitatem recuperare coepi, ut nunc quidem nihil

/ amplius in votis habeam, quam primo quoque die abiectis pristinis
 errorum exuviis valetudinarium haereticorum relinquere, et in arce
 Ecclesiae Dei cum Catholicis sincero corde ac fide ambulare. En
 operum tuorum saluberrimam in me medicinam, Bellarmine! En quanto
 5 me malo eripueris; quantoque bono bearis! Laborabam periculose, tu
 sanasti; moriebar lachrymose, tu vivificasti; sepultus eram calami-
 tose, tu e pulveribus inferni excitasti, inque Regia Dei collocas-
 ti. O nunquam commemoranda satis beneficia tua! Pro iis quid ego
 reponam? Superat ista magnitudo omnes thesauros mundi. Nihil igitur
 10 repono, mihi quod priscis divorum donariis inscribi solebat: Aliud
 quidem non habeo. Sed et Dominus miserationum in hac iam vita con-
 stitutus te inter Principes populi sui, atque inter columnas Ec-
 clesiae suae hanc tuam fidelitatem insigni laurea coronavit, et in
 altera longe maiori et diviniore coronabit, rependens illud Pro-
 15 phetae Danielis: Qui docti fuerint fulgebunt quasi splendor firma-
 menti, et qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stellae in pepe-
 tuas aeternitates. Oh magnificum Minervale, Bellarmino meo debitum!
 Qui ut misericordiae quoque praemium consequatur, exilio meo conso-
 lando sustentandoque, liberaliter efficere potest. Quod ut facias,
 20 Cardinalis amplissime, vir aeterna memoria prosequende, submis-
 se obnixequo oro; dumque facis, ego tibi ac similibus tuis, Baronio
 inprimis, canticum illud ingeminare non cessabo, quod Sanctus Augu-
 stinus 13. Confessionum capite nono de vobis quasi vaticinans protu-
 lit: Currite ignes sancti, ignes decori, vos enim estis lumen mundi
 25 nec estis sub modio. Exaltatus est cui adhaesistis, et exaltavit
 vos, discurrite et innotescite omnibus gentibus. Heidelb.Metrop.
 Palatinat. Idibus Decembris Anno 1600.

J. Baronii Veteracastrensis Epistolarum sacrarum ad Pontificem Max.
 et amplissimos Cardinales. Mayence, 1605. lib.I, epist.IX, p.50-53.

30 Procès de béatif. Summarium additionale, p.47 (avec beaucoup de
 fautes).